

La nina de la tempesta

Hi havia una vegada a un poble molt petit hi havia dues amigues que es deien Maria i Aina, elles eren molt amigues i sempre estaven juntes. Un dia al poble va venir una nina nova. Ella es va fer molt amiga de n' Aina i na Maria. Eren les tres millors amigues. La nina nova es deia Claudia, era morena, ulls marrons, alta i grasseta. Però na Claudia tenia un defecte mai xerrava de la seva família ni de la seva casa. N' Aina i na Maria li demanaven a na Claudia com es deien els seus pares i ella les sortia amb un altra tema, també li demanaven “podem venir a casa teva a fer un treball que ens han manat?”, i com sempre na Claudia les posava excuses o les xerrava d'un altra tema. N' Aina i na Maria s'estranyaven molt i deien que com mai podia xerrar ni de la seva família ni de la seva vida.

Una nit na Claudia es va quedar a dormir a casa de na Cristina. na Cristina era una nina que anava a classe amb na Claudia. Aquella nit va fer tempesta: trons, llamps calabruix etc... na Claudia quan va veure que feia tempesta li va dir a na Cristina anem a ca meva, allà estirem molt millor. D'acord va respondre na Cristina. Al matí na Cristina havia desaparegut i des de d'aquell vespre no tornaren a veure a na Cristina. Un altre dia una nina na Joana va convidar a dormir a na Claudia a casa seva. Aquell dia tornava a fer tempesta, a na Joana no la varen tornar a veure, havia desaparegut i així anava passant cada vegada que feia tempesta.

N' Aina i na Maria no es podien creure el que estava passant i per aquesta raó na Maria va convidar a n' Aina i a na Claudia a dormir a casa seva, però na Maria no les havia convidat un dia qualsevol, les havia convidat un dia de tempesta. Els pares de na Maria no hi eren, havien anat a sopar amb uns amics hi havia dit que no tornarien fins tard.

Na Maria va decidir convidar-les un dia de tempesta perquè així sabrien el que estava passant amb na Claudia.

Quan estava fent tempesta na Claudia va dir : anem, anem a casa meva allà estarem millor. N' Aina i na Maria varen pensar: ara sabrem el que passa.

Na Maria va cridar al seu pare i li va dir que ella i n' Aina anirien a dormir a casa de na Claudia. El pare li va dir: d'acord però vos passaré a recollir demà a les nou. D'acord va dir na Maria, demà a les nou estirem preparades. Varen collir tota la roba que havien de necessitar i varen anar cap a ca na Claudia.

La casa de na Claudia era enorme, vella, molt vella, pareixia una mansió destrossada i bruta. Varen entrar a dins, estava tota buida sense cap moble i amb un silenci molt profund. N' Aina va dir: i els teus pares? I na Claudia va contestar: no hi són i no tornaran mai, ja ja ja! N' Aina i na Maria es varen assustar molt.

De sobte na Claudia es va treure un ganivet i li va tallar el coll a n' Aina. Na Maria horroritzada va començar a córrer.

AJUDAU-ME, AJUDAU-ME, SOCORR...

Però ningú venia a ajudar a na Maria, na Claudia anava a matar-la i corrien per la casa .

El pare de na Maria des de el primer dia no li havia donat bona espina na Claudia i el pare de na Maria va anar a casa de na Claudia i va entrar a la casa. La casa era com una gran cova, una cova molt gran. Dins la cova hi havia tota la gent que havia matat na Claudia estaven penjats a sa paret. El pare de na Maria quan va veure allò va començar a córrer i cridava : Maria, Maria, a on ets? a la fi les va trobar. Na Claudia estava apunt de matar a na Maria però sort que el seu pare havia arribat just a temps. Finalment el pare de na Maria va agafar a na Claudia i la va dur a la policia.

Des d'aquell dia no varen tornar a veure a na Claudia i així el poble va poder viure tranquil sense cap nosa.

FI